

II

(Forberedende retsakter)

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport«

(2001/C 193/01)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 8. september 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 47, stk. 2, 55 og 95 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede Bo Green til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 7. februar 2001.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 381. plenarforsamling af 25. og 26. april 2001, mødet den 26. april 2001, følgende udtalelse med 88 stemmer for, 17 stemmer imod og 10 hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1. Som reaktion på Kommissionens grønbog fra november 1996 om »Offentlige indkøb i EU — Overvejelser for fremtiden«⁽¹⁾ vedtog Det Økonomiske og Sociale Udvalg enstemmigt en udtalelse den 28. maj 1997⁽²⁾.

De ændringer, som Kommissionen foreslår til »forsyningsvirksomhedsdirektivet« (93/38/EØF) om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation⁽³⁾, og som skal ses i lyset af den

liberalisering, der gradvist indføres i visse sektorer, indebærer en gennemgribende revision af den samlede EU-lovgivning om offentlige indkøb. Kommissionen foreslår endvidere en omarbejdning af direktiverne om indkøb, bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser, herunder en undtagelse af telekommunikationssektoren fra disse direktivers anvendelsesområde. I det nye direktiv foreslår Kommissionen en ændring af de gældende bestemmelser for at tage hensyn til den liberalisering, der har fundet sted på telekommunikationsmarkedet. I forslaget opdeles ændringerne i to dele, der vedrører henholdsvis en forenkling af direktivet og en ændring af de juridiske rammer.

(1) Udtalelse om grønbogen, ordfører: Henri Malosse, EFT C 287 af 22.9.1997, s. 92.

(2) »Grønbog om »Offentlige indkøb i EU — Overvejelser for fremtiden KOM(96) 583 endelig.

(3) Det drejer sig om direktiv 93/38/EØF (EFT L 1999 af 9.8.1993) om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) som ændret senest ved direktiv 98/4/EF; direktiverne 89/665/EØF og 92/13/EØF vedrørende anvendelse af klageprocedurerne (»klagedirektiverne«) (EFT L 199 af 9.8.1993) som ændret ved direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 (EFT L 164 af 30.6.1994) og direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998 (EFT L 101 af 1.4.1998).

1.2. ØSU lykønsker Kommissionen med den indsats, der er gjort for at åbne markederne. En sådan åbning har fra første færd været opstillet som mål for det europæiske samarbejde. ØSU ønsker imidlertid at foreslå nogle ændringer til Kommissionens direktivforslag.

1.3. Efter sine generelle bemærkninger, som dels vedrører direktivforslagets forenklinger og dels de lovgivningsmæssige ændringer, fremsætter ØSU sine forslag.

2. Generelle bemærkninger om forenklingerne i forhold til direktiv 93/38/EØF

2.1. Direktivforslagets ændringer berører for det første anvendelsesområdet for direktiv 93/38/EØF om kontrakter inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som foreslås revideret i lyset af den liberalisering, der gradvist indføres i disse sektorer, for det andet indførelse af elektroniske indkøbsmekanismer, for det tredje en tydeliggørelse af bestemmelserne vedrørende tekniske specifikationer, som navnlig er til fordel for innovative virksomheder, for det fjerde en styrkelse af bestemmelserne vedrørende tildelingskriterier, for det femte en forenkling af tærskelværdierne og for det sjette indførelse af et fælles glossar for offentlige kontrakter.

ØSU går ind for disse ændringer, men beklager de alt for hyppige ændringer af fællesskabsretten, som vanskeliggør kendskabet til og forståelsen af lovgivningen. ØSU opfordrer Kommissionen til at overveje mere fleksible og stabile overordnede rammer for ikke at skade den nødvendige udbredelse af kendskabet til fællesskabsretten.

2.2. Kommissionen har med sit forslag gjort direktivet klarere, hvilket hilses velkommen. Direktivet er omstruktureret i fire afsnit: definitioner, bestemmelser om kontrakter, særlige regler for projektkonkurrencer i forbindelse med tjenesteydelser samt statistiske regler og afsluttende bestemmelser. Teksten er imidlertid stadig tung læsning på grund af for stor detaljerighed nogle steder (f.eks. artikel 26) og en klar mangel på præciseringer andre steder (f.eks. artikel 9, som ikke er nærmere forklaret).

2.3. Når dette direktiv er vedtaget, vil det være nødvendigt for de enkelte medlemsstater at tilpasse det via egen lovgivning, da der i det fusionerede direktiv er sket en tydeliggørelse og samling af bestemmelserne — f.eks. optræder bestemmelserne om orientering af deltagerne i en udbudsprocedure om resultatet af denne nu sammen med bestemmelserne om orientering af deltagerne i kvalifikationsordninger etableret i henhold til direktivet. Der indføres også en indholdsmæssig ændring, idet oplysningspligten vedrørende resultatet af en udbudsprocedure udvides til at omfatte alle ordregivere, hvilket er hensigtsmæssigt. Indførelsen af generelle principper — gensidig anerkendelse og ligebehandling — for udvælgelsen af deltagere ved begrænset udbud og udbud med forhandling, er også et skridt i den rigtige retning.

2.3.1. Ved vurderingen af tilbuddenes kvalitet kan de ordregivende myndigheder legitimt tage sociale og miljømæssige hensyn, hvis princippet om ligebehandling respekteres og gældende national og europæisk lovgivning på social- og miljøområdet samt ILO-konventionen (som medlemsstaterne har ratificeret) overholdes. Dette bør dog anføres i selve direktivet.

2.4. Forpligtelsen til at anerkende kvalitetssikringssystemer både i forbindelse med tjenesteydelseskontrakter, bygge- og anlægskontrakter og indkøbskontrakter, og forpligtelsen til at henvise til europæiske standarder (EN 29 000 -serien og EN 45 000 -serien) i forbindelse med kvalitetssikring eller certificering eller til at anerkende andre prøvningsmetoder, er ligeledes en hensigtsmæssig fornyelse. Henvisningen til medlemsstaternes forsøg med egne standarder bør præciseres nærmere i direktivforslaget, da den kan give anledning til forvirring eller føre til for vidtgående krav, der indebærer en skjult begrænsning af adgangen til markedet. Disse hyppige ændringer af lovgivningen er under alle omstændigheder et forstyrrende element for de økonomiske aktører.

2.5. ØSU rejser også spørgsmålet om oplæggets manglende henvisninger til miljøspørgsmål, som spiller en afgørende rolle for Europas fremtid. Medtagelse af miljøkriterier, som skal være kompatible i rimeligt omfang og ikke må medføre en udvanding af kontrakten, kunne mere specifikt indgå i artikel 53. De bør kun tages i betragtning, når de har afgørende miljømæssige konsekvenser i forhold til andre deltageres forslag vedrørende arbejds gennemførelse.

Det er ligeledes bemærkelsesværdigt, at der ikke anføres nogen sociale aspekter blandt kriterierne for tildeling af en kontrakt. Sociale kriterier kunne også omtales nærmere i artikel 53. ØSU er klar over, at det er vanskeligt at behandle disse punkter detaljeret, og henstiller, at Kommissionens kommende fortolkningsmeddelelser om miljømæssige og sociale aspekter ændres til retningslinjer for medlemsstaterne og kommer til at indeholde nærmere oplysninger om, hvorledes disse aspekter kan realiseres. Kommissionen er ved at udarbejde en »grøn« håndbog om offentlige indkøbskontrakter med det sigte at give de offentlige myndigheder en rettesnor for hensyntagen til miljømæssige karakteristika ved tildeling af en kontrakt. ØSU anbefaler, at der udarbejdes en »social« håndbog om indkøbsaftaler for at vejlede offentlige myndigheder også på dette felt.

2.6. Medlemsstaternes gradvise liberaliseringstiltag og en stadig strammere budgetdisciplin har fået Kommissionen til at foreslå en række ændringer, der tager sigte på forenkling, modernisering og større fleksibilitet. Disse ændringer skal tage hensyn til udviklingen af ny teknologi og gøre det lettere at forstå de til tider for detaljerede og komplicerede regler. ØSU konstaterer imidlertid, at det for at drage alle konsekvenserne af denne liberalisering vil være nødvendigt med en mere præcis samlet definition af offentlige indkøb, som erstatter tidligere direktivers definitioner, der levnedede plads til gråzoner, især på koncessionsområdet. ØSU beklager, at Kommissionen ikke i forbindelse med fornyelsen af direktiverne har udnyttet lejligheden til at udforme en klarere definition af koncessionskontrakter, af kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber og af reglerne om, hvordan kontrakterne skal indgås, som ØSU foreslog for nylig i sin udtalelse om »styrkelse af lovgivningen om koncessioner og kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber«⁽¹⁾: »En koncessionskontrakt om bygge- og anlægsarbejder er en akt (kontrakt eller

(¹) ØSU's udtalelse, EFT C 14 af 16.1.2001, s. 91, ordfører: Philippe Levaux, pkt. 4.1.3.

ensidig akt), hvorved en offentlig myndighed overdrager det til en privat organisation at udforme, opføre, finansiere, vedligeholde og drive en infrastruktur og/eller en tjenesteydelse for en længere og nærmere fastlagt periode.« Det er absolut nødvendigt med en klarere definition af tjenesteydelseskoncessioner, især hvad angår den måde, hvorpå der indgås kontrakter med alle former for offentlige og private instanser og organer.

2.7. ØSU beklager, at Kommissionens forslag ikke indeholder bestemmelser om forhåndstildeling af eksklusive rettigheder, hvor der især består et problem med tildeling af tjenesteydelseskoncessioner. Dette falder i tråd med det, der allerede er sagt om definitionen af koncessioner og kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber, og ØSU vil gerne gentage, at fortolkningsmeddelelsen herom indeholder særdeles vigtige afsnit, som klart angiver, at bevilling af eksklusive rettigheder bør være underlagt traktatens bestemmelser og følge de overordnede principper for europæisk retspraksis. Det drejer sig om et komplekst problem⁽¹⁾, som må tages alvorligt, da de offentlige myndigheder uden objektiv begrundelse undtager hele aktivitetsområder fra konkurrencereglerne, hvilket hindrer integrationen på det europæiske marked.

2.8. Som ØSU gentagne gange har understreget, senest i ovennævnte udtalelse⁽²⁾, er der stadig ikke sket nogen fuldstændig afklaring af fællesskabsbestemmelserne for offentlige kontrakter (markeder og kontrakter for uddelegering af opgaver), da reglerne for koncessioner og kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber stadig er uklare, hvilket fremgår af fortolkningsmeddelelsen fra april 2000 om den juridiske ramme for koncessioner i fællesskabsbestemmelserne⁽³⁾. Det er derfor ikke muligt inden for en klar og stabil juridisk ramme at foretage private investeringer i den offentlige infrastruktur. Selv om Kommissionen annoncerer, at meddelelsen ikke udelukker et særligt lovforslag vedrørende koncessioner, ville det være ønskeligt og formålstjenligt at indføje en definition af koncessioner og kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber i direktivforslaget for at undgå stadige ændringer af fællesskabslovgivningen. Artikel 2, stk. 3, i forslaget til direktiv, er det ideelle sted at inkorporere ØSU's forslag og fortolkningsmeddelelsens afsnit om tildeling af

koncessioner og kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber. ØSU ser gerne, at der med henblik på at få fastlagt klare principper vedrørende kontrakttildeling inden for EU udarbejdes et direktiv eller en forordning, som gengiver indholdet af fortolkningsmeddelelsen fra april 2000.

2.9. ØSU foreslår i øvrigt, at der i artikel 1 henvises til artikel 1 i det fusionerede direktiv, som er mere komplet, og hvis indhold stort set er det samme.

2.10. ØSU understreger, at de offentlige organer, der optræder som økonomiske aktører, ikke bør drage fordel af den status de har, så konkurrencen forvrides. Det er bemærkelsesværdigt, at offentlige forvaltninger eller halvoffentlige organer i mange medlemsstater via deres særlige status har konkurrencefordele i forhold til private organisationer. Det er helt afgørende, at direktivforslaget skaber en reel afklaring af dette aspekt, hvor EF-Domstolens retspraksis ikke er helt klar, hvilket netop skyldes manglen på entydige EU-principper på området. Retsspraksis vedrørende forsyningspligtigheder kan ikke give svar på spørgsmål, der ikke er entydigt behandlet i EU-lovgivningen.

2.11. Det er derfor nødvendigt at indføre supplerende regler, som pålægger de ordregivende myndigheder at kontrollere, at de offentlige organer er underlagt de samme betingelser, f.eks. skattemæssige, sociale og finansielle, som de private aktører. De ordregivende myndigheder bør forpligtes til at iværksætte udbud ved tildeling af kontrakter eller aktiviteter af kontraktlignende karakter — ikke kun for den private sektors vedkommende, men også når det gælder offentlige og halvoffentlige/private organisationer, som er underlagt disse eller andre ordregivende myndigheder. Dette punkt belyses i øvrigt klart i Kommissionens fortolkningsmeddelelse fra april 2000 om koncessionskontrakter og kontrakter vedrørende offentlige og private partnerskaber, og ØSU anser det for nødvendigt at medtage disse principper i det foreliggende direktiv.

2.12. Ej heller er det ønskeligt, at der hersker monopolistiske tilstande på visse markeder til fordel for private virksomheder. Det bør sikres, at hverken offentlige eller private operatører er genstand for forskelsbehandling i forbindelse med tildelingen af offentlige kontrakter, at der for alle deltagere gælder nøjagtigt de samme konkurrencevilkår, og at disse vilkår er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

3. Detaljerede bemærkninger vedrørende de foreslåede ændringer

3.1. Der fremsættes to principper, som ØSU tilslutter sig:

(1) I sin dom af 12. december 1996 erklærede Domstolen, »at der ved de eksklusive eller særlige rettigheder, der henvises til, generelt skal forstås rettigheder, som en medlemsstats myndigheder har givet en virksomhed eller et begrænset antal virksomheder efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, og som på afgørende vis påvirker andre virksomheders mulighed for at etablere eller drive telenet eller levere teletjenester inden for samme område i alt væsentligt på tilsvarende vilkår«.

(2) Udtalelse af 20. oktober 2000, EFT C 14 af 16.1.2001, s. 91, ordfører: Philippe Levaux.

(3) Kommissionens fortolkningsmeddelelse om koncessioner i fællesskabsbestemmelserne om offentlige kontrakter, EFT C 121 af 29.4.2000, s. 2.

3.1.1. Kommissionen har udtalt, at den vil fremlægge forslag om fritagelse fra anvendelsesområdet for direktiv 93/38/EØF af de sektorer, som er omfattet af direktivet (vandforsyning, energiforsyning, transport og telekommunikation), og som i en given medlemsstat opererer på reelle konkurrencevilkår. På baggrund af den gennemførte liberalisering af telekommunikationssektoren og situationen i de andre sektorer, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 93/38/EØF, opererer nærværende forslag med forskellige løsningsmodeller for disse sektorer. ØSU kan kun tilslutte sig denne erklæring.

3.2. Retsgrundlaget for liberalisering af telekommunikation udgøres af EF-traktatens artikel 86 og EF-traktatens artikel 95. I henhold til direktiv 90/388/EØF som ændret ved direktiv 96/19/EF skal medlemsstaterne senest den 1. januar 1998 træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre, at enhver virksomhed har ret til tilrådighedsstillelse af teletjenester eller oprettelse eller tilrådighedsstillelse af de telenet, der er nødvendige for leveringen af sådanne tjenesteydelser. Lovpakken foranstaltninger er reelt gennemført i national ret (nationale tilsynsmyndigheder, tilladelser, samtrafik, forsyningspligtydelser, tariffer, nummereringssystemer, frekvenser). Kommissionen er også nået til den konklusion, at de fleste offentlige kontrakter i forbindelse med teletjenester i de fleste medlemsstater allerede betragtes som undtaget fra anvendelsesområdet for dette direktiv⁽¹⁾. ØSU tager dette til efterretning, men sætter spørgsmålstegn ved Kommissionens metoder til at fremme liberaliseringen inden for andre områder, der er omfattet af direktiv 93/38/EØF. Artikel 29 synes at give en tilfredsstillende ramme, men resultatet kan blive meget forskellige situationer i Europa.

3.3. ØSU tvivler på nødvendigheden af — i det nye direktivforslag, der samler de »klassiske« direktiver, og som forelægges samtidig med nærværende forslag fra Kommissionen — at indføre bestemmelser, der sikrer, at offentlige myndigheder fortsat er undtaget fra disse direktivers anvendelsesområde for så vidt angår deres indkøb i forbindelse med aktiviteter inden for telekommunikationssektoren. ØSU ønsker at vide, hvilket princip der ligger til grund for, at de ordregivende myndigheder ikke underkastes konkurrencereglerne inden for dette område (jf. fusionsdirektivets artikel 15).

3.4. Hvad angår de tekniske specifikationer, anser ØSU den ændrede henvisning til funktionelle krav og krav til funktionsdygtighed for at være en væsentlig forbedring, som gør det muligt at bekæmpe skjulte hindringer i konkurrenceprocessen. Med hensyn til specifikationerne i artikel 34, hvis 3. led foreskriver, at de »skal udformes ved henvisning til europæiske standarder«, bør det præciseres, at henvisningerne udtrykkeligt bør angives og opføres i udbudsbetingelserne, da

entreprenøren kun er i stand til at påvise et ækvivalensforhold, hvis han tager udgangspunkt i normgivende tekster med klare definitioner og et begrænset antal kildeangivelser.

3.5. Økonomiske aktørers anerkendelse af et fortrolighedsprincip (art. 12) ved fremsendelse af oplysninger bidrager til at støtte virksomheders innovative aktiviteter ved at beskytte deres intellektuelle indsats. En så vigtig tekst som denne bør imidlertid nærmere præcisere anvendelsesområdet for dette princip, navnlig hvad angår mål og varighed. ØSU mener ikke, at fortrolighedsprincippet kun vedrører tilbud, men også alle forslag, der indsendes til den ordregivende myndighed⁽²⁾, samt enhver oplysning, der er af kommerciel karakter eller vedrører virksomhederne. Dette kunne endvidere ske ved henvisning til artikel XIV i Aftalen om Offentlige Indkøb. ØSU mener, at fællesskabsretten klart må beskytte tilbudsgivernes ejendomsret til egne idéer og fordømme ethvert forsøg på at »skumme fløden«, som undergraver princippet om en reel og fair konsultation.

4. Bemærkninger vedrørende konsultationsformer

4.1. Indførelse af elektroniske indkøbsmekanismer er nødvendig på baggrund af udviklingen af de nuværende metoder. Der hersker uvished om sikkerheden af disse kommunikationsformer, og ØSU opfordrer til, at sikring af den elektroniske kommunikation og af dataoplagringen stilles som forhåndsbetingelse for enhver fornyelse af konsultationsformerne. Kommissionen mener, at elektronisk fremsendelse vil gøre det muligt at reducere den frist på 12 dage, der i øjeblikket er nødvendig for fremsendelse til Publikationskontoret og offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende, til 5 dage. En sådan reduktion forekommer ekstrem, og det er tvivlsomt, om en sådan fristnedsættelse vil bidrage til at fremme konkurrencen i EU, især i betragtning af at det drejer sig om komplekse ydelser, der ofte kræver forudgående studier og betænkningstid for virksomhederne, inden de engagerer sig i offentlige kontrakter. Under disse vilkår kan SMV udsættes for alvorlige vanskeligheder ved udarbejdelsen af tilbud.

4.2. Styrkelse af bestemmelserne vedrørende tildelings- og udvælgelseskriterier er en udmærket nyskabelse. Det er fornuftigt at oprette en generel forhåndsbetingelse, om at der så tidligt som muligt i løbet af udbudsproceduren skal angives en relativ vægtning. Kommissionens forslag går ud på at indføre en forpligtelse til i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne at nævne den relative vægtning for hvert

⁽¹⁾ Indførelsen af reel konkurrence i denne sektor indebærer, at erhvervelse af taletelefoni-, telex-, mobiltelefoni-, personsøgnings- og satellittjenester dermed skal ske i henhold til de regler, der normalt gælder for tjenesteydelseskontrakter, hvilket allerede er tilfældet for andre teletjenester.

⁽²⁾ For eksempel løsningsskitser, tilladte alternativer, forslag afgivet under forhandlinger og alt, hvad der har relation til den kommunikation, der foregår mellem den ordregivende myndighed og erhvervslivet.

kriterium⁽¹⁾. ØSU går helhjertet ind for en vægtning af kriterierne med henblik på at foretage tildelingen til det økonomisk mest fordelagtige tilbud, hvilket fremmer gennemsigtheden i fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter og sikrer ligebehandling af tilbudsgiverne. ØSU bifalder endvidere anvendelsen af begrænsede udbud og udbud med forhandling, som indebærer en begrænsning af antallet af deltagere ved anvendelse af objektive kriterier, som er meddelt på forhånd. I artikel 54 kunne opstillingen af kriterier omfatte sociale og miljømæssige kriterier på betingelse af, at de ikke indebærer direkte eller indirekte diskrimination. Kriterierne bør være absolut forenelige med kontraktens hovedmål. Ved udvælgelsen af kandidater eller tildelingen af kontrakter må der kun anvendes sociale kriterier, hvis disse er i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis, dvs. kun i tilfælde af ækvivalente tilbud.

4.3. Hvor det drejer sig om unormalt lave tilbud (art. 55), ville det være hensigtsmæssigt at bestemme, at de ordregivende myndigheder skal være forpligtede til at undersøge de tilbud, der forekommer unormalt lave i forhold til andre tilbud, der er afgivet i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og Aftalen om Offentlige Indkøb [artikel XIII, stk. 4, litra a)]. Det bør endvidere præciseres, at de pågældende tilbud skal forkastes, hvis begrundelserne herfor ikke er tilfredsstillende. Der må iværksættes en effektiv bekæmpelse af social dumping, som alvorligt forvrider markedet for offentlige indkøb, da forskelle i de sociale rettigheder i medlemsstaterne og i EU's nabostater giver mulighed for at skabe konkurrenceforvridning. I direktivforslaget ignoreres virkningerne af en sådan konkurrenceforvridning. ØSU mener, at direktivet bør behandle den sociale dumpings konkurrenceforvridende konsekvenser. Følgende bør derfor indføres: »Ordregiverne bør ved behandlingen af tilbud tage hensyn til den faktiske overholdelse af forpligtelser, hvad angår arbejdstagerbeskyttelse, arbejdsret og værtslandets sociale system«.

4.4. Hvad angår artikel 52 gør ØSU opmærksom på, at visse EU-lande har oprettet certificeringsordninger på tjenesteydelsesområdet, og at denne type certificering bør indgå i denne artikels kriterier. Dette bør dog ikke give anledning til en skjult konkurrencehindring, og tilsvarende ordninger bør derfor kunne godkendes.

4.5. Bestemmelserne i artikel 36 om anvendelsen af alternative tilbud, hvor kriteriet for tildeling er det økonomisk mest fordelagtige tilbud, er en udmærket ændring.

4.6. Udformningen af artikel 37 om underentreprise svarer ikke til praksis i alle medlemsstater, f.eks. hvor det drejer sig om udpegede underentreprenører, hvilket er en usædvanlig praksis. ØSU opfordrer til, at den tidligere formulering bevares.

4.7. ØSU sætter spørgsmålstegn ved prøvningsmetoderne i forbindelse med anvendelsen af elektroniske midler, navnlig i artikel 46, og mener, at procedurerne vedrørende elektroniske signaturer og kryptering bør styrkes.

4.8. Direktivforslaget overlader det til ordregiveren at fastsætte det specifikke kapacitetsniveau (art. 53) og den erfaring, der er nødvendig for en bestemt kontrakt, hvilket muliggør en effektiv udvælgelse af kandidater, som tager udgangspunkt i deres evne til at fuldbyrde kontrakten på optimale betingelser. Anvendelsen af begrænsede udbud eller forhandlede udbud med offentliggørelse af en bekendtgørelse, hvor en eventuel begrænsning af antallet af deltagere baseres på et specifikt kapacitets- og erfaringsniveau, fremmer gennemsigtheden i fremgangsmåderne. ØSU beklager dog, at Kommissionen i tildelingskriterierne ikke medtager sociale aspekter, og anbefaler, at artikel 53 ændres for at rette op på denne udeladelse.

4.9. Høringen af virksomheder vedrørende funktionelle krav er et vigtigt fremskridt i de to nye direktiver og støttes af ØSU.

4.10. De nuværende tærskelværdier er komplekse, og det foreslås at forenkle dem. Dels vil tærskelværdierne være de samme for kontrakter, der ikke er omfattet af GPA-aftalen, som for kontrakter, der er omfattet af aftalen. Dels vil alle tærskelværdier være udtrykt i euro og afrundet til nærmeste 100 000 euro lavere end den pågældende tærskelværdi i henhold til GPA. Denne forenkling gør det muligt at begrænse antallet af tærskelværdier til to:

- 5 300 000 euro, der gælder for bygge- og anlægskontrakter, uanset hvilken sektor ordregiveren opererer inden for,
- 400 000 euro, der gælder for indkøbskontrakter, tjenesteydelseskontrakter og projektkonkurrencer, uanset hvilken sektor ordregiveren opererer inden for, og hvilke tjenesteydelser der er tale om.

ØSU går ind for disse forenklinger.

4.11. Anvendelse af et fælles glossar for offentlige kontrakter (Common Procurement Vocabulary) indgår i en henstilling fra Kommissionen fra 1996⁽²⁾. Dette glossar udgør en udvikling og en forbedring af nomenklaturerne CPA og NACE, idet

(1) Dette kan ske på forskellige måder, bl.a. i procenter eller i form af en relativ andel i forhold til et andet kriterium. For at bevare en vis fleksibilitet kan dette udtrykkes ved at angive et spillerum for hvert kriterium.

(2) Kommissionens henstilling 96/527/EF af 30. juli 1996 om anvendelse af CPV-glossaret (»Common Procurement Vocabulary«) til beskrivelse af kontraktgenstanden i aftaler om offentlige indkøb (EFT L 222 af 3.9.1996, s. 10).

det er bedre tilpasset de særlige karakteristika, der gælder for sektoren for offentlige kontrakter. Da CPV imidlertid bliver gjort til genstand for et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning, der formelt gør CPV til den fællesskabsnomenklatur, der er gældende for offentlige kontrakter, og som indeholder bestemmelser om dens vedligeholdelse, mener ØSU ikke, det bør bevares i dette direktivforslag.

4.12. De monopolordninger, bestemte virksomheder tidligere har kunnet nyde godt af, er i Europa gradvist blevet erstattet af konkurrenceprægede forhold, navnlig inden for

informationsteknologien, men man bør være opmærksom på, at konkurrencevilkårene i nogle tilfælde bærer kimen til betydelige konkurrenceforvridninger. Åbningen — den juridiske åbning — for konkurrence af markedet for digital spredning har i visse medlemsstater været ledsaget af en konkurrenceforvridning mellem de forskellige aktører, hvor den offentlige aktør opererer under særlig gunstige vilkår, som giver ham mulighed for i meget lang tid at drage fordel af en monopolordning med henblik på at foretage krydssubsidier mellem sine monopolaktiviteter og iværksættelsen af en ny aktivitet, der anses som konkurrencepræget. ØSU beklager, at direktivforslaget ikke indeholder tilstrækkelig faste bestemmelser på dette område.

Bruxelles, den 26. april 2001.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag blev forkastet under debatten, men opnåede over en fjerdedel af de afgivne stemmer:

Punkt 4.3

Sidste punktum (fra »Følgende bør derfor...«) udgår.

Begrundelse

Hvad angår social dumping, bør ØSU begrænse sig til at kræve, at der tages hensyn til dumpingens konkurrencemæssige virkninger. Den foreslåede tilføjelse til artikel 55 ville stride mod proportionalitetsprincippet. At forpligte ordregiveren til at undersøge, om tilbudsgiverne også rent faktisk overholder alle disse nationale forpligtelser, ville ikke kun betyde urimelige administrative byrder, men også føre til alvorlig diskrimination, navnlig mod udenlandske tilbudsgivere. Endvidere ville der opstå mulighed for, at ganske ubetydelige overtrædelser kunne få konkurrerende tilbudsgivere til at indlede retssager.

Afstemningsresultat

For: 46, imod: 69, hverken for eller imod: 8.
